

NAGYJÁNOS MIKLÓSNÉ – KÁROSI RÓZSA – TÓTH KÁROLYNÉ

A röntgenradiográfia alkalmazása a famagvak vizsgálatában

Magyarországon évente mintegy 140–160 t mennyiségben kerülnek fémzárolt fás szárú növények magvai forgalomba. Ez évi 400–450 tétel minősítő – mintegy 1000–1200 információs jellegű – minta vizsgálatát jelenti. Ezeket a vizsgálatokat a Mezőgazdasági Minősítő Intézet végzi az ISTA (Nemzetközi Magvizsgálók Szövetsége) nemzetközi módszere szerint és az érvényben lévő magyar szabványok alapján.

A fás szárú növények fajaira jellemző a hosszú csírányugalom és a hosszú csírázási idő, ezért az életképesség meghatározására a csíráztatás és biokémiai életképességi vizsgálat mellett szükségessé vált olyan módszer keresése, melynek segítségével rövid idő alatt információt kaphatunk a magvak minőségéről. A röntgenradiográfia módszere alkalmas erre, mivel a rtg.-sugarak láthatóvá teszik a kemény maghéjon belüli belső magsterkezetet és a mechanikai töréseket.

A szakirodalomban először Simak (1957) foglalkozott erdészeti magvak rtg.-vizsgálatával. Nacamaru (1971) végzett rtg.-vizsgálatokat paprika és tojásgyümölcs életképességének meghatározására. Kamra (1974), Simak (1980) összegezték kutatási eredményeiket a röntgenradiográfia területén.

Anyag és módszer

A famagvak vizsgálatában a kontraszt radiográfia (XC-r) módszerét alkalmaztuk. A vizes kontrasztanyagot a mechanikailag sérült vagy holt szövetek jól felszívják. Az így átitatódott részek a nehéz fémsók által elnyelt rtg.-sugarak erős abszorpciója miatt a felvételen jól elkülöníthetően jelennek meg.

Vizsgálatainkban az alábbi fajokat teszteltük:

- *Acer campestre*
- *Fraxinus ornus*
- *Fraxinus excelsior*

Fajonként 4–4 mintát, mintánként 50 magot vizsgáltunk. A vizsgálat előtt a magvakat BaCl₂ 20%-os vizes oldatával kezeltük. Ezután folyóvízben lemostuk a magvak felületéről a vegyszert és szűrőpapíron szobahőmérsékleten megszáritottuk. A magvakat rtg.-filmes borítóra helyeztük, egymástól jól elkülönítve és rtg.-felvételt készítettünk róluk.

Lágy rtg.-sugarakkal végeztük a radiografálást, a következő feltételek mellett: feszültség 18 KV, áramerősség 4 mA, expozíciós idő 40 mp, fókusztávolság 40 cm. MXR–30 típusú gépet és Forte Medifort RP filmet használtunk. Az előhívott filmet átvilágító készülék segítségével értékeltük. A magvakat – amelyekről a felvételt készítettük – párhuzamosan a biokémiai életképességi módszerrel is megvizsgáltuk. Így magvaként, egyenként végezhetjük el az összehasonlító értékelést.

A kezelt magvaknál tapasztaltuk, hogy a holt, rovarragott és sérült szövetek a rtg.-felvételen jól elkülönülnek. A rtg.-eredményeket összehasonlítottuk a biokémiai életképességi vizsgálatok eredményeivel (1. táblázat), feltüntetve az életképes és életképtelen magvak %-os megoszlását, külön oszlop mutatja az eltérést. Ez az eltérés átlagosan 4%, a két szélső érték 0 és 10% között van. A 2. táblázatban mutatjuk be az életképtelen magvak megoszlását a holt, léha és rovarragottak arányában. A léha és rovarragott magvak értékelése a két módszernél megegyezik, ebben rejlik a rtg. előnye, hiszen gyors információs vizsgálatnál néhány óra alatt pontos választ ad az erdészeti technológia szempontjából két legfontosabb minőségi hibaparaméterre. Az egyéb holt magvak, melyeknél a szöveti elhalás okozója az életképtelenségnek, kisebb eltéréssel, de még a megengedett tűréshatáron belül értékelhetők. Ezeknél a sejtlegzés hiányát megállapító biokémiai festés pontosabb eredményt ad.

Eredmények

1. táblázat
Famagvak vizsgálata rtg.-módszerrel

Faj	Röntgen r.		Biokémiai		Eltérés a két módszer között %
	életképes %	életképtelen %	életképes %	életképtelen %	
<i>Acer campestre</i> 1	46	54	42	58	4
2	62	38	58	42	4
3	56	44	58	42	2
4	50	50	40	60	10
<i>Fraxinus ornus</i> 1	72	28	74	26	2
2	80	20	76	24	4
3	72	28	76	24	4
4	78	22	70	30	8
<i>Fraxinus excelsior</i> 1	38	62	44	56	6
2	42	58	46	54	4
3	70	30	70	30	–
4	60	40	60	40	–

* Életképtelen: holt, léha, rovarragott magvakat jelzi

2. táblázat
Famagvak vizsgálata rtg.-módszerrel (Életképtelen magvak)

Faj	Röntgen módszerrel				Biokémiai módszerrel			
	holt %	léha %	rov.rá-gott %	össz. %	holt %	léha %	rov.rá-gott %	össz. %
<i>Acer campestre</i> 1	22	30	2	54	26	30	2	58
2	14	18	6	38	18	18	6	42
3	18	18	8	44	20	18	4	42
4	20	20	10	50	30	20	10	60
<i>Fraxinus ornus</i> 1	4	8	16	28	2	8	16	26
2	8	2	10	20	12	2	10	24
3	10	8	10	28	6	8	10	24
4	12	6	4	22	18	8	4	30
<i>Fraxinus excelsior</i> 1	24	12	26	62	16	56	14	26
2	22	12	24	58	18	12	24	54
3	4	2	24	30	4	2	24	30
4	2	10	28	40	2	10	28	40

Összefoglalás

A röntgenradiográfia módszer alkalmasságát vizsgálva a famagvaknál megállapíthatjuk, hogy hasznos, mert a vizsgálat gyorsan elvégezhető, és bár nem életképességi vizsgálat, mégis olyan morfológiai és fiziológiai rendellenességeket tár fel, melyekből megbízhatóan lehet következtetni az életképességre.

Palotay István emlékére

Kedves Kollégák!

Sajnos nem részesülhettem abban a szerencsében, hogy személyesen is ismerhessem, de éppen olyan közel érzem magamhoz, mint azok a munkatársaim, akiknek ez megadatott. Hiszen neves elődünk szakmai nagyságának, tisztességének, mély humanizmusának emléke nem halványul, mostanáig hat, és átszövi a Zalaegerszegi Erdőtervezési Iroda közösségének mindennapjait.

Azért is örültünk, hogy idén adhatunk otthont az Erdőrendezési Napok rendezvényeinek, mert Palotay István erdőmérnök 85 éve, 1907. szeptember 26-án látta meg a napvilágot a Zólyom megyei Breznóbányán. Apja királyi erdőmester volt, akit 1912-ben a Földművelésügyi Minisztérium Kincstári Erdőgazdasági Főosztályára helyeztek, ezért Palotay István Budapesten végzi elemi iskoláit és itt érettségizik 1925-ben. Utána, mivel édesapja nyugdíja hihetetlenül alacsony volt, nem nyílt módja arra, hogy tanulmányait folytathassa. Egyéves, önkéntes katonának áll, majd 1926 szeptemberében, mint katonatanuló iratkozott be Akadémiánkra. 1927 nyarán a katonaságtól leszerel. Az erdőmérnöki főiskola utolsó évét 1930-ban végzi, már csak néhány vizsgája és egy szigorlata hiányzik oklevele elnyeréséhez, mikor Sopronba érkezik Sándor Béla erdőtanácsos, a Honvéd Kincstári Erdőgazdaságok erdőigazgatója és erdőmérnök felvételére kér ajánlást. A professzori kar – különösen Modrovich Ferenc – Palotay Istvánt ajánlja, ki 1931. január 1-én a királyszállási erdőigazgatóságon megkezdte működését mint szerződéses, beosztott erdőmérnök.

1931 májusában sikeresen megszerzi oklevelét, rá két évre kinevezett segéderdőmérnök, majd 1936-ban alerődmérnök. A honvédkincstári erdészeti szolgálat egyre nehezebbé vált; ahogy birtokunkban lévő levelében írja: „.... a kezdetben jólmenő erdőgazdálkodást a katonai szempontok egyre inkább zavarták”. A várpalotai lőtér bővítésekor az erdőben lévő lakásuk is a veszélyeztetett területbe került, így a további szolgálat lehetetlenné vált. Az állami erdőmérnökök létszámának emelését kihasználva állami szolgálatba kéri átvételét, mely sikerült is, 1939 augusztusában megkapja kinevezését a rahói Magyar Királyi Erdőigazgatósághoz. Mivel a honvédségi erdőgazdaságok erdőrendezői tevékenységét kilenc évig ő végezte, ezért új szolgálati helyén is ezzel a feladattal bízzák meg. 1943 őszén, a katonaságnál végrehajtott átszervezés miatt, mint IX. fizetési osztályba tartozó tisztviselőt főhadnagyi rangosztályba sorolják és behívják, majd megbízzák a Zemplén megyei kistopolyai honvédkincstári erdőhivatal megszerzésével. Tartva magát korábbi szakmai elkötelezettségéhez, mindent megtesz azért, hogy a véleménye szerint indokolatlanul honvédségi kezelésben lévő erdőt a polgári erdészeti hatóságnak átadja. Ez sikerült is, 1944 tavaszán az erdőket az ungvári erdőigazgatóság átveszi. Minden követ megmozgat leszerelése érdekében, s mikor ez megtörténik, újra munkába áll az erdőigazgatóságon, mely időközben Rahóról Máramaroszigetre költözött. A közeledő front elől a korábban Sopronba menekített családja után megy, és jelentkezik az ottani erdőfelügyelőségen. 1945 márciusáig gyakorlati erdőnevelési, geodéziai, ható-

sági munkát végez. A nyilas földművelésügyi minisztérium a front közeledésével arra akarta kényszeríteni, hogy nyugatra települjön, ezt elkerülendő Zalaegerszegre, az erdőfelügyelőségre kéri áthelyezését. Első feladata a nagykapornoki apátsági erdők üzemtervének felülvizsgálata. A korábban felszabadulásként emlegetett eseménysorozat után a türjei erdőgondnokság felállításával és vezetésével bízzák meg. 1948 április elején veszi át a Zalaegerszegi Erdőrendezőség vezetését, és marad ebben a beosztásban 1968-ig. Az erdőrendezőiségek 1968-as felállításakor a nyugdíjkorhatárt elérő, de szakmai erejének teljében lévő, az erdőért tenni akaró és tudó vezetőt olyan emberek fosztják meg a további munkától, akik elhivatottságban, szakmai tudásban, erkölcsi-emberi értékekben sohasem jutottak el a Palotay István által képviselt szintre.

A szégyenteljes kényszernyugdíjazás lelkiileg erősen megviselte és valószínűleg nagymértékben hozzájárult 1972 tavaszán bekövetkezett, korai halálához. Hamvai a zalaegerszegi Göcsej úti temetőben nyugszanak.

Magánéletéről: 1935-ben feleségül veszi Vas János köztisztviselőben álló soproni gyógypedagógiai tanár leányát. Házasságukból két lányuk születik, 1936-ban és 1937-ben.

Nekünk, a mai kor erdészeinek Palotay István mit hagyott öröklő? Mindenekelőtt példát mutatott a szakmai elhivatottságban és igényességben, hiszen az erdőrendezésben, fatermestanban, fakészletfelvételen, geodéziában, az erdőtörténetben kivételes értékű munkát végzett. Nagyon szomorú, hogy ezekre a páratlan kincsekre csak a töredékesen fennmaradt kéziratokból, levelekből és néhány publikációból következtethetünk, hiszen egybegyűjtve, rendszerezve a tartalmas és gazdag szakmai életút anyagai nem maradtak fenn. Félt, hogy ezek a dokumentumok mindörökre eltűntek és nem szolgálhatják az erdők javát! A szakmai nagyság mellé emberi méltóság és kiállás is társult, hiszen Palotay István olyan nagytudású, de egykori politikai szempontból nem kívánatos kollégákat alkalmazott és juttatott biztos kenyérhez, mint Jaksich Lajos, a herceg Eszterházy hitbizomány erdőgondnoka, Kovács Árpád, magyar királyi főerdőtanácsos, Zala Dezső, minisztériumi tanácsos és dr. Völgyi László kaszói főmérnök. Ez volt az utolsó időszak, mikor a Zalaegerszegi Erdőrendezőség „hivatalos nyelve” a francia volt, az urak ugyanis gyakorta így társalogtak.

Palotay István erdőmérnök nemcsak szakmánk területén volt kiváló, hanem kivételes humán műveltséggel is rendelkezett. A Jézus Szíve plébánia Szent Anna templomának gyakorló kántora volt, így nemcsak zenei képességét csodálhatjuk, hanem bátor politikai állásfoglalását is. A zalaegerszegi zeneiskolában gondnokára oktatta a tanítványokat és megalakulásától tagja volt a megyei művészeti albizottságnak.

Kedves Kollégák! Neves és nagy elődünknek adjuk meg egyperces néma csennel az őt megillető tiszteletet, és elmélkedjünk azon, hogy példamutatása segítségével miként tudnánk erőnket és tehetségünket a magyar és a zalai erdők szolgálatába állítani! Üdv az erdésznek!

Hajdú Tibor

ROVATSZERKESZTŐ:
BARÁTOSSY GÁBOR

Jegyzőkönyv az 1992. szeptember 3-án tartott rendkívüli, kibővített elnökségi ülésről

Jelen vannak:

Schmotzer András	elnök
Kertész József	alelnök
Varga Béla	alelnök
Barátossy Gábor	főtitkár
Wisnovszky Károly	főtitkárhelyettes
Dr. Marjai Zoltánné	üggy. titkár és meghívottként

Dr. Sziklai Oszkár (Kalifornia), Kisteleki Péter (Székesfehérvár)
és Hajnal Imre (Szolnok) HCS titkár.

Napirendi pontok:

1. Dr. Sziklai Oszkár – üzenet
2. Vándorgyűlés értékelése
3. Ágazati átalakulás általános helyzete (lásd 1. melléklet)
4. Az Országgyűlés Környezetvédelmi Bizottságának ülése (IX. 2.)
Tájékoztató – Schmotzer András
5. Kárpótlás
6. Nem állami erdők sorsa (Varga Béla)
7. Erdő és vad kapcsolata (Varga Béla)
8. Helyi csoportok titkárainak beszámolója
9. Mongol együttműködés
10. „Erdők panteonja”
11. Segélyügyek
12. Számítógép-vásárlás

Határozatok:

- ad 3./1992. Az elnökség úgy döntött, hogy az ágazati átalakulással foglalkozó pusztavacsi megbeszélésen Varga Béla alelnök és Barátossy Gábor főtitkár képviselje az OEE-t, és fejtse ki az OEE Elnökségének állásfoglalását e témában! Lásd: melléklet 5. variáció. (Egységes államerdészet)
- ad 5./1992. Az erdők kárpótlási helyzete az eddigi licit tapasztalatok alapján nyugtalanító, mivel ennek során az erdőállomány értéke nincs figyelembe véve, ezért az Elnökség szükségesnek tartja, hogy parlamenti képviselők interpellációja útján hozza ezt az Országgyűlés tudomására.
- ad 6./1992. Az átadott kiegészített változat megküldendő a hátoldalon feltüntetett címeknek. (Felelős: Barátossy Gábor főtitkár)

ad 7./1992. A problémák tisztázására az Elnökség minden alkalmat ragadjon meg, hogy a koalíciós pártok kellő tájékoztatásával elejét vegye a törvény-előkészítés és a folyamatban lévő miniszteri rendelet kiadásának. – Amennyiben a kormánykoalíció megnyugtató, hatékony lépést nem tesz, minden egyéb lehetőséget (széles nyilvánosság, sajtó, ellenzék) igénybe kell venni az ágazatot alapjaiban fenyegető jogszabályok ellen. Tesszük ezt azzal a meggyőződéssel – ha a vadászatot nem lehet kellő mederbe terelni –, hogy nem lehet felelősséggel vállalni Magyarország az erdőgazdálkodást.

ad 8./1992. A Szolnoki HCS tartson kibővített vezetőségi ülést, és azon részt vesz az Elnökség megbízottja.

Adjon be költségigényt – és az OEE támogatja.

ad 10./1992. Az OEE 10 000 Ft-tal támogassa a Panteon felépítését.

ad 11./1992. Kincses Benjamin tagtársunkat – a Somo gyi HCS írásbeli kérelmére (8 gyermek, 5 iskolás) 15 000,- Ft nettó segélyben, Mester Gézáné – előadót – 5000,- Ft segélyben részesítjük.

ad 12./1992. Wisnovszky Károly főtitkárhelyettes szerezzen be árajánlatot – Marjainé pedig gondoskodik a számítógép beszerzéséről és a szükséges be tanításról (Mester Gézáné)

kmf.

jkv. Barátossy Gábor
főtitkár

Schmotzer András
elnök

Az egeri helyi csoport az ÍGY LÁTOM AZ ERDŐT pályázat helyezettjei közül a MEFAG támogatásával öt főt – két kislányt és három fiút – látott vendégül június 29. és július 4. között az őzdi erdészet, dobronyai vendégházában.

Az ellátásról Bartus Zoltánné gondnok, szinte pótmamaként gondoskodott. A romantikus környezetben a gyermekek Szabó Lajos táborszervezésben jártas erdőmérnök vezetésével ismerkedhettek az erdővel, az erdei munkával. Bartus Zoltán kerületvezető erdész kíséretében éjszaka nyúló vadlesekön figyelhették az óvatos nyavvadat.

Két hosszabb kirándulást is szerveztünk a Bükkbe (Nagymező, Szalajkavölgy, múzeumok), a Mátrába (siroki vár, Parádfürdő, illetve Ilonka-völgy, Kékestető). Búcsúzóul Eger nevezetességeit tekintettük meg. Bízunk benne, hogy a résztvevők nem csak élménnyel gazdagabban, hanem ismereteiket is bővíve tértek haza. A pihenés zökkenőmentes lebonyolításában Grédits Szilárd, Czene Pál, Kovács Gyuláné, Csépanyi Péter tagtársunk segítettek.

Az egeri helyi csoport 1992. július 10-én tartotta idei – immár hagyományos – nyugdíjastalálkozóját a parádfürdői erdészet területén. A közel 150 vendéget Schmotzer And-

rás vezérigazgató, OEE elnök, illetve Jung László erdészvezető köszöntötte. A Cifra Istálló kocsimúzeumának megtekintése után jól sikerült – de kizárólag kerítés védelmében lévő – erdőfelújításokban gyönyörködhetek a résztvevők.

Ezt követően Schmotzer András tartott rövid ismertetőt szakmánk, valamint gazdaságunk helyzetéről.

A délutánba nyúló közös ebéd alatt jutott idő arra is, hogy elhunyt tagtársaink emlékének egyperces néma felállással tisztelegjünk.

Július 16-án helyi csoportunk PRO SILVA tagjai az ózdi erdészetnél egyeztettek tennivalóikat. Varga Béla OEE alelnök, a nemzetközi PRO SILVA vezetőségi tagja terepi körülmények között beszámolt a szervezet idei szlovákiai találkozásáról. Ezt követően egy elnyújtott csoportos felújításra tervezett és jövő évi használatra kijelölt erdő-részlet példáján keresztül fejtette ki gondolatait a természet-szerű erdőgazdálkodásról.

A résztvevők megállapodtak, hogy ki-kik kiválaszt magának egy-egy olyan 20–40 ha-os területet, melyen egy klasszikus felújítógázás, illetve egy szálalógázás minden munkáját maga végzi, illetve személyesen irányítja az erdőszerkezet változásainak és a költségek alakulásának figyelemmel kísérése mellett.

Július 21-én a helyi csoport szervezésében kötélpályás bemutatót tartottunk a nagybátonyi erdészetnél. A résztvevők megtekinthették a meredek, nehéz terepen történő nevelőgázások nyári kivitelezését. A kíméletes munka, a rövid fában, illetve speciális egységgrakományban való közelítés a résztvevőkre kedvező benyomást tett.

A bemutatót követő megbeszélést Zsilvölgyi László bevezető előadása nyitotta meg, melyben kitért a mátrai kötélpályázás múltjára, a fejlesztésekre. Hangsúlyozta, hogy a kötélpályás munka ökonómiai megítélése csak az erdőgazdálkodás, illetve a fatermesztés teljes folyamatába illesztve lenne lehetséges. Nyilvánvalónak tartotta, hogy a véghasználatokban az újulatkímélő közelítésnek, illetve a kötélpálya kisebb feltárási-igényének közvetlen költségcsökkentő hatása van, melyet ma alig veszünk figyelembe.

A hozzászólók szinte kivétel nélkül hangsúlyozták, hogy a kötélpálya egy eszköz a sok közül, melynek fontos szerepe van az erdőgazdálkodásban, alkalmazását azonban ökológiai és ökonómiai mérlegelésnek kell megelőznie, a nyári termelést a kedvező kép ellenére is vissza kell szorítani piaci és környezetvédelmi megfontolásokból.

Tóth Imre erdészvezető azt a várható folyamatot elemzte, melyben az erdőállomány-gazdálkodás és a fakitermelés különválik, ez utóbbi pusztán piaci viszonyok közé kerül. E modellben a kötélpályázás is korrekt módon található meg a helyét.

Dr. Ott János üzemigazgató kifejtette, hogy a ráfizetéses termelések esetén az üzem és a kötélpályaüzem közti vitát a központnak kell eldöntenie. Termelni csak akkor szabad, ha ahhoz állománygazdálkodási vagy egyéb olyan érdek fűződik, amely a „tő mellett” nem ismert.

Fejes Dénes termelési vezérigazgató-helyettes megerősítette, hogy kötélpályára szükség van, számukról azonban el kell gondolkodni. Vázolta azt is, hogy a mezőgazdaság átszervezése nyomán a piac szorításában a nyári termelések visszaesése biztosnak látszik.

A fakitermelések – részben mezőgazdasági munkaerővel – télen fognak zajlani. E folyamat elkezdődött. Megemlítette azt is, hogy nemcsak a ráfizetéses kötélpályázást, hanem valamennyi ráfizetéses termelést felül kell vizsgálni, mivel a jelenlegi gazdasági játékszabályok kőkények.

A vitában felszólalt még Pallagi László termelési osztályvezető, Kiss László kereskedelmi osztályvezető és Garamszegi István termelési előadó is.

Az elhangzottakat zárszavában Schmotzer András vezérigazgató foglalta össze.

A rendezvényt ebéddel és kötetlen megbeszéléssel zártuk.

Július 22–23–24-én a helyi csoport és az ózdi erdészet közös tanulmányutat szervezett Dél-Magyarországra.

Első állomásunk Bugac volt, ahol megtekinthettük az alföldfásítási múzeumot, az ősbórkást és a pásztormúzeumot.

Július 23-án az Alsó-Duna ártéren, Gemencen tanulmányoztuk az ártéri erdőgazdálkodást. Kisvasutas utazás közben meggyőződhattunk arról, hogy a termőhely a fatermesztés szempontjából mind mennyiségi, mind minőségi tekintetben kiváló. Maximális kihasználásának azonban komoly gátja a túlszaporodott nagyvadállomány.

Július 24-én a mohácsi történelmi emlékhelyet tekintettük meg.

A jól sikerült szakmai programot színesítette a remek vendéglátás. Az étkezések alatt, az azokat követő beszélgetések folyamán ismerkedhettünk egymás gondolataival.

Ezúton is köszönetet szeretnék mondani Sztók Ferencnek, a gemenci EVAG igazgatójának, Kovács Józsefnek, a bajai helyi csoport titkárnak, Horváth Lászlónak, a bugaci erdészet vezetőjének és valamennyi, utunkat egyengető kedves munkatársunknak a szíves fogadtatásért, szakmai ismereteink gyarapításáért.

Garamszegi István

A pilisi helyi csoport augusztus 25-én találkozóra hívta az 1947-ben újjászervezett Erdészeti Kutató Intézet egykori budakeszi kísérleti telepének munkatársait.

A mai telki erdészetnek helyet adó telepen Mizik András, a parkerdőgazdaság igazgatója és Keszleri József erdészvezető köszöntötte a megjelenteket, általános ismeretést adott az erdőgazdaság és az erdészet helyzetéről, az aktuális erdészeti politikai viszonyokra kitérve. Ezt

A lapban megjelent cikkek szerzői

Agócs József	EFE	Sopron
Anda István	PÁP	Visegrád
Bod Lajos	SEFAG	Kaposvár
Brokés Tamás	FM	Budapest
Csóka György	ERTI	Gödöllő
Csötönyi József	MOSZ	Budapest
Erdős Péter	PÁP	Visegrád
Hajdú Tibor	erdőterv.	Zalaegerszeg
Hortobágyi Ernő	tanár	Eger
Jeráme René	ny. em.	Budapest
Kató Pál	ny. em.	Győr
Károsi Rózsa	MMI	Budapest
Kollwintz Ödön	ny. em.	Pécs
Lakatos Ferenc	EFE	Sopron
Mátyás Csaba	EFE	Sopron
Nagyjános Miklósné	MMI	Monor
Papp Tivadar	erdőrend.	Pécs
Somogyi Tamás	erd. techn.	Pápa
Somogyi Zoltán	ERTI	Budapest
Szodfridt István	EFE	Sopron
Szőnyi László	ny. em.	Budapest
Tóth Béla	ERTI	Püspökladány
Tóth Károlyné	MMI	Budapest
Valentin Károly	MGTSZ	Hernád
Vaspöri Ferenc	erdőterv.	Pápa

követően Apatóczy István megbízott műsz. vezető foglalta össze a találkozók előzményeit, célját. Az 1961-ig itt folyt munka többek között dr. Bokor Rezső igazgató, dr. Sopp László, Galambos Gáspár kísérletvezető, dr. Szász Tibor tudományos osztályvezető, dr. Majer Antal, dr. Solymos Rezső, Hagen Ferenc kísérleti erdészvezető vezetésével a II. világháború utáni hazai erdészeti ergonómiai felhasználási munkatudományi, a termőhelyismereti és erdőtipológiai, az úttörő jellegű izotópos faéletteni kutatás és a hosszú lejáratú erdőnevelési és fatermesztési kísérleti kutatás bölcsője volt.

Az általánosan ismert eredmények az itt vagy az itteni irányítás mellett dolgozó elismert szakembereket dicsérik. Dr. Sziklai Oszkár, dr. Sopp László, Kopeczki Ferenc, Vlaszaty Ödön, Hauer Lajos, Karai Gusztáv, Szalai László, Szendrei István, dr. Szederjei Ákos, Bogyai János, Fritsch Ottó, Koltai András, Tallós Pál, dr. Kiss Rezső, dr. Járó Zoltán, dr. Lengyel György, dr. Szodfridt István, Ott János és még számos neves vezető és beosztott kutató segéderő vett részt a kezdeti erdészeti kutatások rendszeres munkájában.

A megjelentek között Bechtold József nyugdíjas ker. vez. erdész, Dudok Jánosné és férje, kísérleti munkatársak idézték fel még a hajdani telep életét, a munkájukat.

A telep kezdeti működésének kötetlen felidézése után az egykori „telepesek” egybehangzó véleményeként fogalmazódott meg, hogy az átmenetileg használaton kívül álló, mindig erdészeti hasznosítású telephelyet a mostani birtokos is szakmánk érdekében, megőrizve használja fel.

Végül a telep és környezetének munkahelyeit megtekintve, az Erzsébet-majori erdészeti arborétumban emlékeztek meg Galambos Gáspár alapító áldozatos munkájáról, és séta közben értékelték a látottakat.

Apatóczy István

PILISI helyi csoport, Visegrád
Erdészek, vadászok, művezetők napja

Ez alkalommal a gödöllői erdészet rendezésében tartottuk meg ezt a hagyományos rendezvényt.

Valamennyi erdészet, ill. üzemegység képviseltette magát.

A résztvevők megtekintették az incsői fafeldolgozó üzemet, valamint a Gödöllő környéki erdőtelepítést. Galgamácsán a vadkár sújtotta erdőrészeket, felújítást pótló erdősítést.

Szakmai megbeszélések, tapasztalatcsere, baráti beszélgetés tette nemcsak hangulatossá, hanem értékessé is a találkozót.

Besorolt műszaki nyugdíjas találkozók

Augusztus 28-án tartottuk meg a hagyományos műszaki nyugdíjas találkozót a pilismaróti erdészet rendezésében. Programunk meghatározója volt Bajóton az „Erdészek emlékhelyének”, ill. az ott elhelyezett kopfának a felavatása és megkoszorúzása. Márkosi Lajos, a parkerdőgazdaság nyugalmazott főmérnöke tartott megemlékezést.

Ezután megtekintettük Pilisszentléleken a pálos kolostor romjait. E helyen mutatta be Balogh László erdészvezető a pilismaróti erdészetet, és ismertette a pilisi községek kialakulását, történelmi szerepét. Ezután autóbusszal végigjártuk az erdészet legszebb erdei útjait, majd fehér asztal mellett, baráti beszélgetéssel telt el a délután.

Baranyi Katalin
titkár h.

Egy erdőmérnök halálára

Mindig megrendülve olvasom az Erdészeti Lapok halál-ozási rovatát. Különösen megdöbbentett Héjj János aranydiplomás erdőmérnök halálának híre.

Ő volt ugyanis az első erdőmérnök, akivel életemben megismerkedtem.

Ő indított el engem az erdészpályámon.

1947-ben felvettek az esztergomi Erdész Szakiskolába. Szeptember elsején jelentkeztem a móri erdőgondnokságnál, ahol Héjj János főmérnök nagyon kedvesen fogadott, s aki azután egy éven át nagy-nagy szeretettel vezetett be az erdészeti szakma addig előttem ismeretlen rejtelmeibe.

Egy félévig a „terepen” két erdész mellett tanultam a szakmát, egy félévig meg közvetlenül Héjj János bátyámtól tanultam meg a vezetés és az irodai munka fortélyait. Ezt az egy évet nem tudom elfelejteni! János bátyám úgy ügyelte minden munkámat, úgy tanított, mintha a fia lettem volna.

1948. szeptember 1-én nehezen vettem tőle búcsút. Akkor még nem tudtam, hogy örökre! Ekkor kezdtem el rögzös erdészpályámat az esztergomi Erdész Szakiskolában. Útjaink soha többé nem találkoztak. Engem a SORS? szeszélye a szakiskola elvégzése után a Hortobágyra vezetett! A véncseri és a pátrácsi bükkösök hűvös csendje után a sziki tölgyesekkel, a sárral és az aszályal birkóztam egész életemben.

Egyszer gyakornok koromban a Vértesben kigyulladt egy öreg tölgy. Szemtanúja voltam halálának! Sírni szerettem volna, ahogy ledőlt a havas téli tisztásra, amelynek a szélén évtizedekig birkózott a viharokkal. Megrendítő látvány volt a halott fa!

Most közülünk dőlt ki a halk szavú, szerény kolléga, egykori tanítóm, egy viharvert TÖLGY!

Nékem, míg élek, hiányozni fog!
János bátyánk, nyugodj békében!

Wittner Ferenc
ny. erdőmérnök
Debrecen

KORONKY ISTVÁN 1930–1992

Hosszan tartó, súlyos betegség után 1992. szeptember 21-én elhunyt Koronky István erdőmérnök kollégánk.

1992. szeptember 25-én helyeztük örök nyugalomra a sárospataki református temetőbe.

Koronky István 1930-ban született az erdélyi Torockón. Általános iskoláit Nagybányán, középiskolai tanulmányait Budapesten, főiskolai tanulmányait a soproni főiskolán végezte 1955-ben. Mint kezdő, fiatal erdőmérnök Sárospatakra kerül, és itt is dolgozik élete végéig. Korán erdészvezető a sárospataki erdészetnél, majd a vadászati és környezetvédelmi szakon továbbképezve magát a Zemplén-hegységi állami erdőgazdaság vadászati felügyelője.

Az átszervezések után (1970) az erdőfelügyelőségen dolgozik tovább erdőfelügyelőként. Nevéhez fűződik a Sárospatak környéki pihenőerdők (Botkő) kialakítása, makoshotyukai erdész emlékmű felállítás és a Zemplén hegységben hősi halált halt munkások kis emlékműveinek, emlékoszlopainak állítása. A külföldi vadászvendégek Zemplénbe hozatala, illetve vendégvadászatok szervezése.

Az 1960-as évek elején az 5 + 1-es középiskolai oktatás keretén belül a gimnáziumban erdészetet tanít a gimnazistáknak.

Kiváló gyakorlati érzékű és tudású szakembert veszteségként el benne. Két nagykorú gyermeke van.

Gyászolják: családja, volt beosztottai és munkatársai, tanítványai, széles körű baráti társasága.